

Bijbels perspectief

Woord van de week

2 Corintiërs 5:15

En voor allen is Hij gestorven, opdat zij, die leven, niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Hem, die voor hen gestorven is en opgewekt.

Laten we het maar heel persoonlijk maken als het gaat om de inhoud van dit tekstwoord, een tekstwoord dat het pas gevierde Pasen praktisch maakt. Het gebruik van het voegwoord van doel, 'opdat', geeft namelijk het feitelijke doel aan van de dood en opstanding van Jezus Christus voor het alledaagse leven van een ieder die zich christen noemt. Sterker, het geeft daarmee *hét* kenmerkende weer van het christen-zijn: een niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem, de Here Jezus Christus. Je zou daarom kunnen zeggen, dat elke christen hier een spiegel krijgt voorgehouden. En, herkennen we onszelf hierin - schetst het ons leven van alle dag? Of zijn we bereid toe te geven dat hier, ondanks Pasen, misschien wel het grootste probleem van ons mens zijn wordt blootgelegd - ons 'ik', het 'zelfgericht zijn'. Immers, moet je niet vaststellen dat de zondeval gelijk stond aan kiezen voor 'het zelf' - het 'ik', dus dé demonstratie is van 'ik gericht zijn'? En dat dus op dat vlak van de ziel *hier* voortdurend de grootste strijd geleverd zal moeten worden? Is het niet daarom dat de Bijbel daarvoor zo veel en nadrukkelijk de aandacht vraagt, van het spreken van Jezus over de graankorrel tot en met het spreken van Paulus over 'niet meer mijn ik'?

Wij hongeren naar aandacht, wij vissen naar complimentjes, wij groeien van vleierij én... wij werken met de ellebogen en als het 'moet', gaan we zelfs over lijken en dat alles vanuit en om ons 'ik'. Onze focus op het 'ik' is naar ons idee dusdanig vanzelfsprekend en belangrijk, dat we talloze begrippen kennen die dit bevestigen en omschrijven: zelfwaardering, zelfbevestiging, geldingsdrang, zelfvoldoening, zelfgenoegzaamheid, eigenzinnigheid, zelfpromotie en zelfingenomenheid enz. enz.

De dood van Gods Zoon aan het kruis overwon ons 'ik' zonder het geweld aan te doen. In het je met Hem voor meegekruisigd weten en houden, ligt onze door God bedoelde identiteit! Alleen in het op die manier vrij worden van je oude mens - het gevallen 'ik', kan wat Paulus in het gekozen tekstvers zegt werkelijkheid worden: het niet meer voor mezelf leven, maar voor Hem die voor mij is gestorven en opgewekt. De Engelse schrijfster Dorothy Sayers schijnt eens (vrij vertaald) gezegd te hebben: 'er is geen grotere hel dan een leven dat geheel gericht is op of geleefd wordt uit het 'ik'. Ze schreef: 'If you want your own way, God will let you have it. Hell is the enjoyment of one's own way forever' - vrij vertaald: als je naar je eigen wil wilt leven, God laat je vrij. Hel is het genot dat je dit voor eeuwig kunt'.

Het Gods Geest de ruimte geven om de inhoud van het gekozen tekstwoord in ons leven toe te passen, is een pijnlijk maar lonend proces: dé enige weg om Hem gelijk te worden! De Glorie van Pasen!

Gebed

Als we eerlijk zijn Vader, dan is de dood en opstanding van Uw Zoon voor ons te vaak alleen gekoppeld aan 'verlost worden van zonde' en dat, terwijl het Schriftwoord voor deze week uitdrukkelijk iets heel anders laat zien en weten: het doel van de dood en opstanding van Jezus Christus is, het verlost worden van ons 'ik'! Niet meer leven voor jezelf maar leven vanuit en voor Hem! Dank Here God dat U ons hierbij zo concreet bepaalt, ons de spiegel voorhoudt. We kennen en belijden het: niet meer mijn Ik maar Christus leeft in en door mij, maar, als het op de praktijk aankomt, merken we dat juist dat de nodige strijd kan en gaat kosten! Het mag én... moet ons leven bepalen, ons christen zijn kenmerken, onze identiteit uitmaken! Daarom Geest van God leidt ons op en in die weg, zodat we Hem waarachtig gelijk mogen worden en de glorie van Pasen door ons heen zichtbaar voor de ander wordt. We bidden dat uit genade en om Jezus wil, amen.